

NUMĂR GRILĂ: 2

Facultatea de Drept
EXAMEN DE LICENȚĂ - 27 iunie 2022 - PROBA 1
"Instituții fundamentale în dreptul privat și dreptul public"

1. Dreptul la acțiune în caz de anulare a actului juridic:

- a) în cazul dolului curge din ziua în care a fost descoperit dar nu mai mult de 18 luni din ziua încheierii actului juridic;
- b) în cazul de erorii curge din ziua în care a fost descoperită deoarece este un moment subiectiv;
- c) în cazul violenței morale din ziua în care aceasta a încetat.

2. Cursul prescripției extinctive se suspendă cât timp:

- a) creditorul face parte din forțele armate ale României;
- b) cât timp soții sunt căsătoriți;
- c) cât timp debitorul ascunde creditorului exigibilitatea creanței.

3. Pe cale convențională părțile unui act juridic:

- a) crea noi cauze de suspendare ale prescripției extinctive;
- b) pot modifica cauzele legale de întrerupere a cursului prescripției extinctive;
- c) stabilesc situațiile în care poate opera repunerea în termenul de prescripție extintivă.

4. Prescripția extintivă începe să curgă:

- a) de la data când titularul dreptului la acțiune a cunoscut sau după împrejurări trebuia să cunoască nașterea lui;
- b) de la data nașterii dreptului la acțiune;
- c) de la data la care soți se separă în fapt.

5. Victima dolului, poate solicita:

- a) nulitatea absolută a contractului;
- b) anularea contractului fără a putea solicita plata de daune-interese pentru prejudiciul care i-a fost cauzat;
- c) executarea contractului, cu plata de daune-interese.

6. În situația conversiunii actului juridic civil:

- a) reprezintă o metodă de salvare a actului juridic nul/anulabil prin schimbarea naturii acestuia;
- b) aceasta poate fi aplicată doar actul juridic anulabil;
- c) este un principiu în materia anulării actului subsecvent ca urmare a anulării actului principal.

7. Prescripția extintivă ca sancțiune de drept civil are ca efect:

- a) stingerea dreptului procesual la acțiune deoarece termenul general este de 3 ani;
- b) stingere dreptul subiectiv civil;
- c) stingerea dreptului material la acțiune.

8. Dreptul la acțiune în repararea pagubei cauzate printr-o faptă ilicită:

- a) începe să curgă de la data care păgubitul a cunoscut pe cel ce a cauzat paguba;
- b) începe să curgă de la data la care păgubitul a cunoscut sau trebuia să cunoască atât paguba cât și pe cel care răspunde de ea;
- c) începe să curgă doar de la data la care s-a cauzat paguba.

9. Cu privire la drepturile care nu sunt declarate prin lege imprescriptibile ori nu sunt supuse unui alt termen de prescripție extinctiv:

- a) părțile pot conveni pe cale convențională să rămână imprescriptibil extinctiv;
- b) părțile actului juridic pot stabili o clauză prin care termenul de prescripție extinctivă sa fie de 1(unu) an;
- c) dreptul material la acțiune nu se stinge niciodată.

10. În situația în care actul juridic este lovit de o eroarea asumată:

- a) nu atrage anulabilitatea actului juridic;
- b) conduce la nulitatea relativă a actului juridic;
- c) este aceea care privește toate calitățile esențiale ale obiectului actului juridic.

11. Principiul neretroactivității legii civile noi:

- a) nu se impune părților actului juridice;
- b) are la baza principiu egalității juridice;
- c) înseamnă că legea civilă se aplică numai pentru viitor, fără nicio excepție.

12. Nulitatea poate fi clasificată în funcție de natura interesului ocrotit prin dispoziția legală încălcată la încheierea actului juridic civil astfel:

- a) totală sau parțială;
- b) expresă sau virtuală;
- c) absolută sau relativă.

13. Dacă, cumpărătorul este în stare de ebrietate, la momentul încheierii contractului contractul de vânzare este:

- a) anulabil pentru lipsa discernământului cumpărătorului;
- b) valabil încheiat, dacă obiectul este un bun imobil, iar actul este încheiat în formă autentică;
- c) lovit de nulitate absolută pentru lipsa capacității de a se obliga a vânzătorului.

14. Un act juridic afectat de un termen suspensiv:

- a) întârzie realizarea efectelor actului juridic;
- b) când este de grație, împiedică realizarea compensației;
- c) afectează validitatea actului juridic.

15. Rezilierea poate interveni:

- a) prin declarație unilaterală a celeilalte părți, atunci când debitorul nu a executat obligația în termenul fixat prin punerea în întârziere
- b) atunci când neexecutarea are caracter repetat, cu excepția situației în care părțile au convenit contrariul
- c) numai după punerea în întârziere a debitorului prin somație ori cerere de chemare în judecată, când acesta din urmă a încălcat o obligație de a nu face

16. Lipsa discernământului:

- a) provocată de autorul prejudiciului prin consumul de alcool, îl exonerează pe acesta de răspundere
- b) trebuie dovedită, pentru a obține anularea unui contract încheiat de o persoană pusă ulterior sub interdicție, inclusiv în situația în care, la momentul încheierii actului, cauzele punerii sub interdicție existau și erau îndeobște cunoscute
- c) nu îl scutește pe autorul prejudiciului de plata unei indemnizații către victimă, dacă nu poate fi angajată răspunderea persoanei care avea îndatorirea de a-l supraveghea

17. În ipoteza unei acțiuni în revendicare a unui bun aflat în proprietate comună pe cote-părți obișnuită sau temporară, aceasta:

- a) poate fi introdusă de mai mulți coproprietari doar dacă aceștia au fost în imposibilitate de a obține consimțământul tuturor celorlalți coproprietari
- b) poate fi introdusă, în toate cazurile, doar de unul dintre coproprietari
- c) poate fi introdusă numai cu acordul coproprietarilor care dețin majoritatea cotelor-părți

18. Subrogația:

- a) se produce de drept în folosul dobânditorului unui bun care îl plătește pe titularul creanței însoțite de o ipotecă asupra bunului respectiv
- b) dacă este parțială, nu permite creditorului inițial, titular al unei garanții, să își exercite drepturile sale pentru partea neplătită din creanță cu preferință față de noul creditor
- c) convențională presupune, în toate cazurile, acordul creditorului inițial

19. Prestația stabilită prin clauza penală:

- a) poate fi cerută și în cazul în care executarea obligației principale a devenit imposibilă din cauze neimputabile debitorului
- b) poate fi redusă de către instanță, dacă este vădit excesivă față de prejudiciul ce putea fi prevăzut de părți la încheierea contractului, însă, numai cu condiția de a rămâne superioară obligației principale
- c) nu poate fi cerută de către creditor decât dacă face dovada prejudiciului cauzat prin neexecutarea obligației principale

20. Un copil în vârstă de 12 ani a decedat în urma unui accident rutier. Întrucât victima a fost crescută de actualul soț al mamei, ca și cum ar fi fost copilul său, stabilindu-se relații afective strânse între ei, acesta din urmă solicită instanței obligarea autorului accidentului la despăgubiri pentru prejudiciul nepatrimonial suferit prin durerea încercată pentru moartea victimei, precum și daune materiale pentru contribuția pe care victima ar fi putut-o avea în viitor la întreținerea reclamantului, dacă ar fi fost în stare de nevoie. Instanța va dispune:

- a) respingerea acțiunii ca neîntemeiată
- b) admiterea în parte a acțiunii și obligarea pârâtului la repararea prejudiciului nepatrimonial
- c) admiterea acțiunii așa cum a fost formulată

21. Dacă proprietarul a formulat o acțiune posesorie, iar aceasta a fost respinsă:

- a) nu poate promova o acțiune în revendicare deoarece există autoritate de lucru judecat
- b) poate promova o acțiune petitorie, fără ca prin aceasta să se încalce autoritatea de lucru judecat a primei hotărâri, deoarece între cele două acțiuni nu există identitate de cauză juridică
- c) poate promova o acțiune în revendicare dar nu mai târziu de un an de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești

22. Dreptul de proprietate privată:

- a) este un drept real accesoriu
- b) poate avea ca titulari persoanele fizice și persoanele juridice
- c) este un drept de creanță

23. Atunci când novația are loc prin schimbarea debitorului:

- a) debitorul inițial rămâne obligat în calitate de fideiutor, dacă noul debitor era insolvabil la data novației
- b) noul debitor nu poate opune creditorului mijloacele de apărare pe care le avea împotriva debitorului inițial
- c) noul debitor poate opune creditorului mijloacele de apărare pe care le avea față de acesta din urmă debitorul inițial

24. Servituțiile:

- a) sunt sarcini care grevează un imobil pentru uzul și utilitatea imobilului aparținând altei persoane
- b) sunt sarcini care grevează un bun, mobil sau imobil, pentru unul sau utilitatea unui imobil aparținând altei persoane
- c) sunt continue numai atunci când sunt exercitate fără întrerupere, în mod continuu prin fapte ale titularului servituții

25. Uzufuctul:

- a) se poate constitui și în favoarea unei persoane care va exista în viitor
- b) constituit până la data la care o persoană va ajunge la o anumită vârstă, se stinge prin moartea acelei persoane înainte de împlinirea vârstei stabilite
- c) constituit în favoarea unei persoane juridice, se prezumă că este constituit pe o durată de 30 de ani dacă în convenția din care a luat naștere nu s-a prevăzut durata uzufuctului

26. Elementul intențional (animus) presupune întotdeauna:

- a) acordul adevăratului proprietar
- b) voința posesorului de a stăpâni bunul pentru altul
- c) intenția posesorului de a exercita acte de stăpânire a bunului sub nume de titular al dreptului real

27. Dacă la moștenirea unui defunct vin soțul supraviețuitor, un frate, o soră, un nepot de frate precedat și doi nepoți de frate codecedat, moștenirea se împarte astfel:

- a) soțul va primi 1/3 din masa succesorală, fratele, sora și nepotul vor primi câte 1/6 iar nepoții de frate codecedat vor primi fiecare câte 1/12;
- b) soțul va primi 1/2, fratele, sora și nepotul de la fratele precedat vor primi fiecare câte 1/8 iar nepoții de la fratele codecedat vor primi fiecare câte 1/16;
- c) soțul va primi 1/2, iar ceilalți moștenitori vor primi fiecare câte 1/8 din masa succesorală;

28. În cazul în care defunctul a avut descendenți, frați și veri primari, în ce ordine ar trebui exercitat dreptul de opțiune succesorală?

- a) mai întâi descendenții, apoi frații și apoi verii primari;
- b) orice succesibil indiferent de clasa din care face parte sau de gradul pe care îl deține poate opta oricând, fără a fi ținut de exercitarea sau nu a dreptului de către alți succesibili, chiar preferați în clasă sau grad;
- c) mai întâi descendenții, apoi, dacă aceștia renunță, frații și apoi, dacă și aceștia renunță, verii primari;

29. Testamentul reprezintă:

- a) acel act juridic solemn, personal, unilateral și esențialmente revocabil, prin care o persoană dispune, pentru timpul încetării sale din viață, de tot sau de o parte din avutul său;
- b) acel act juridic solemn, personal, unilateral și esențialmente revocabil, prin care o persoană instituie, pentru momentul morții sale, unul sau mai mulți legatari;
- c) acel act juridic solemn, personal, unilateral și esențialmente revocabil, prin care o persoană își exprimă dispozițiile sale, de orice natură, privitoare la momentul când nu va mai fi în viață;

30. Contractul de mandat are următoarele caractere juridice:

- a) este un contract consensual;
- b) nu este un contract încheiat „intuitu personae”;
- c) este un contract întotdeauna sinalagmatic;

31. Renunțarea la moștenire:

- a) poate fi prezumată în cazul în care succesibilul, deși cunoștea deschiderea moștenirii și deși citat în condițiile legii, nu face dovada exprimării dreptului de opțiune succesorală;
- b) este o formă a opțiunii succesorale inaccesibilă legatarilor cu titlu particular;
- c) reprezintă desființarea calității de moștenitor de la data renunțării;

32. Dacă lucrul vândut nu există în momentul încheierii contractului:

- a) contractul de vânzare este anulabil;
- b) transferul proprietății operează în momentul predării sau individualizării bunurilor;
- c) în cazul vânzării bunurilor viitoare, transferul proprietății operează din momentul în care bunul a fost terminat de confecționat;

33. Poate fi obiect derivat al contractului:

- a) vânzarea, locațiunea sau schimbul;
- b) vânzarea cu rezerva dreptului de proprietate;
- c) o casă de vacanță;

34. În cazul în care mandatarul nu a cunoscut cauza de încetare a mandatului, atunci:

- a) tot ceea ce a făcut mandatarul, în numele mandantului, după ce a cunoscut cauza de încetare a mandatului este socotit a fi valabil făcut în executarea acestuia;
- b) tot ceea ce a făcut mandatarul, în numele mandantului, înainte de a cunoaște sau de a fi putut cunoaște cauza de încetare a mandatului este socotit a fi valabil făcut în executarea acestuia;
- c) mandantul nu răspunde de prejudiciile cauzate din culpa sa

35. În materia contractului de întreținere:

- a) în cazul în care conținutul obligației nu a fost determinat de părți, atunci determinarea acestuia se face în funcție de criteriul obiectiv al nivelului de trai avut la momentul încheierii contractului;
- b) în cazul pluralității de creditori, conținutul obligației de întreținere se va stabili în sumă globală;
- c) contractul de întreținere nu este un contract aleatoriu;

36. La moștenirea unui defunct vin efectiv, cu respectarea regulilor devoluțiunii legale a moștenirii, soția supraviețuitoare, mama defunctului, un frate bun și doi nepoți de la un frate uterin.

Moștenirea se împarte astfel:

- a) soția primește 1/2, mama primește 1/8, fratele bun primește 2/8 iar nepoții de la fratele matern primesc fiecare câte 1/16;
- b) soția primește 1/3, mama primește 1/6, fratele bun primește 3/8 iar nepoții de la fratele matern primesc fiecare câte 1/16;
- c) soția primește 1/3, mama primește 1/3, fratele bun primește 1/6 iar nepoții de la fratele matern primesc fiecare câte 1/12;

37. În materia contractului de donație:

- a) este interzisă autentificarea unei oferte de donație dacă nu este prezent donatorul;
- b) atât acceptarea donației cât și oferta donației trebuie să îmbrace forma autentică;
- c) donatarul nu poate refuza acceptarea donației ulterior primirii ofertei;

38. În materia contractului de vânzare:

- a) dacă bunul a pierit în parte, contractul este inefficient;
- b) obiectul contractului trebuie să fie întotdeauna determinat sau determinabil sub sancțiunea nulității absolute;
- c) în cazul obligațiilor alternative, întrucât vânzarea are ca obiect un lucru din două sau mai multe, trebuie distins după cum este vorba despre lucruri individual determinate sau de gen;

39. În cazul în care Societatea X (profesionist), cu sediul în București, Sector 1, solicită prin cererea de chemare în judecată obligarea lui M.D. (consumator), cu domiciliul în Iași, la plata sumei de 187904 lei, reprezentând contravaloarea serviciilor furnizate în temeiul unui contract, și a sumei de 58945 lei, reprezentând penalități scadente până la momentul introducerii cererii de chemare în judecată:

- a) cererea de chemare în judecată este de competența exclusivă a Judecătoriei Iași;
- b) cererea de chemare în judecată este de competența exclusivă a Tribunalului Iași;
- c) cererea de chemare în judecată este de competența exclusivă a Judecătoriei Sector 1 București.

40. Cu privire la executare provizorie:

- a) suspendarea executării provizorii poate fi dispusă provizoriu, pe cale de ordonanță președințială, prin încheiere care nu este supusă niciunei căi de atac;
- b) sentința este executorie de drept în cazul în care debitorul se află în stare de insolvabilitate;
- c) cererea de executare provizorie se poate formula și verbal în fața primei instanțe, însă numai înainte de începerea oricăror dezbateri.

41. Cu privire la procedura de verificare și regularizare a cererii de chemare în judecată:

- a) este adevărat că termenul în care reclamantul poate formula cerere de reexaminare împotriva încheierii prin care a fost anulată cererea de chemare în judecată este de 15 zile și curge de la pronunțarea încheierii;
- b) nu este adevărat că instanța poate anula cererea de chemare în judecată în cazul în care reclamantul nu indică motivele de drept ale acesteia;
- c) este adevărat că cererea de reexaminare formulată împotriva încheierii prin care a fost anulată cererea de chemare în judecată se soluționează în camera de consiliu, fără citarea părților.

42. Cu privire la reprezentarea părților în procesul civil:

- a) dovada calității de reprezentant va fi făcută de reprezentanții legali ai persoanelor juridice de drept privat printr-o copie legalizată a registrului public în care este menționată împuternicirea lor;
- b) persoanele juridice de drept privat nu pot fi reprezentate convențional decât prin avocat sau consilier juridic, care vor face dovada calității lor prin înscris, în condițiile legilor de organizare și exercitare a profesiei;
- c) soțul poate reprezenta soția în fața instanței judecătorești, fără a fi necesară o altă dovadă privind calitatea de reprezentant, numai dacă este licențiat în drept.

43. Este inadmisibilă:

- a) formularea unei cereri de intervenție voluntară accesorie direct în fața instanței de recurs;
- b) formularea unei cereri de recuzare împotriva unui judecător cu privire la care a fost respinsă o cerere de recuzare anterioară, indiferent de motivul invocat prin noua cerere;
- c) formularea apelului împotriva încheierii prin care a fost dispusă suspendarea judecării procesului până la soluționarea cererii de strămutare.

44. Este definitivă:

- a) atât hotărârea prin care se ia act de renunțarea la judecată, cât și cea prin care se ia act de renunțarea la dreptul pretins, în cazul în care renunțarea a intervenit în fața Înaltei Curți de Casație și Justiție;
- b) încheierea prin care Înalta Curte de Casație și Justiție dispune suspendarea judecării unui recurs aflat pe rolul său, formulat într-o cauză de contencios administrativ, ca urmare a formulării unei cereri de pronunțare a unei hotărâri preliminare adresată Curții de Justiție a Uniunii Europene;
- c) încheierea prin care Înalta Curte de Casație și Justiție constată perimarea unui recurs aflat pe rolul său, formulat într-o cauză având ca obiect obligarea pârâtului în a lăsa în deplină proprietate și liniștită posesie o suprafață de teren (revendicare imobiliară).

45. A.B. a formulat o cerere de chemare în judecată prin care a solicitat constatarea caracterului abuziv al clauzelor cuprinse în contractul încheiat cu S.C. X S.A. Prima instanță a admis cererea, iar apelul formulat de S.C. X S.A. a fost respins, prin decizia pronunțată la data de 19.05.2022. Având în vedere că, potrivit legii, această decizie nu poate fi atacată cu recurs:

- a) dacă instanța a omis să se pronunțe asupra cheltuielilor de judecată solicitate în apel de A.B., acesta poate formula o cerere de completare a hotărârii, în termen de 15 zile de la pronunțarea acesteia;
- b) dacă există contradicții între dispozitivul și considerentele deciziei instanței de apel, A.B. poate solicita înlăturarea acestora, cererea fiind de competența aceleiași instanțe și soluționându-se în camera de consiliu, cu citarea părților;
- c) în cazul în care A.B. formulează o cerere de îndreptare a erorilor materiale strecurate în dispozitivul deciziei instanței de apel, această cerere se va soluționa în camera de consiliu, prin încheiere care nu poate fi atacată cu apel sau recurs, instanța urmând să aprecieze dacă pentru soluționarea acesteia este sau nu necesară citarea părților.

46. Intervine sancțiunea decăderii:

- a) în cazul în care reclamantul formulează o cerere de îndreptare a erorii materiale strecurate în considerentele unei decizii pronunțată în apel de tribunal într-un litigiu având ca obiect rectificarea cărții funciare după un an de la pronunțarea acesteia;
- b) dacă pârâtul nu indică prin întâmpinarea la cererea introductivă că solicită administrarea probei cu martori, însă această probă este cerută prin întâmpinarea depusă la cererea prin care reclamantul și-a modificat cererea de chemare în judecată, întâmpinare depusă cu 5 zile înaintea termenului fixat;
- c) în cazul în care reclamantul precizează, la al doilea termen de judecată, că îndreaptă o greșeală materială referitoare la numele pârâtului, într-un litigiu referitor la un drept de trecere, în condițiile în care reclamantul a fost legal citat la primul termen de judecată, însă cauza s-a amânat la acel termen pentru nelegala citare a pârâtului.

47. Nu este supusă niciunei căi de atac:

- a) încheierea prin care este admisă excepția de litispendență, în cazul în care instanța a reținut că cea de-a doua cerere de chemare în judecată este întemeiată pe o altă cauză juridică decât prima;
- b) hotărârea prin care cererea de chemare în judecată este respinsă ca inadmisibilă întrucât este de competența unui organ fără activitate jurisdicțională;
- c) hotărârea prin care Judecătoria Iași declină în favoarea Judecătoria Pașcani o cerere de partaj succesoral, reținând în motivare că ultimul domiciliu al defunctului era în Comuna Ruginoasa, aflată în circumscripția Judecătoria Pașcani.

48. Cu privire la termenele procedurale:

- a) când ultima zi a unui termen care într-o zi nelucrătoare, termenul se prelungește până în prima zi lucrătoare ce urmează, numai dacă termenul se socotește pe zile;
- b) în cazul în care legea oprește îndeplinirea unui act de procedură înăuntrul unui termen, actul făcut înaintea împlinirii termenului poate fi anulat la cererea celui interesat;
- c) când termenul se socotește pe luni, el se împlinește în ultima zi a lunii corespunzătoare.

49. Cererea de chemare în judecată prin care reclamantul solicită obligarea pârâtului la predarea unui bun mobil (autoturism), în temeiul unui contract de vânzare:

- a) trebuie să cuprindă indicarea valorii bunului, după prețuirea reclamantului, precum și modul de calcul prin care s-a ajuns la determinarea acestei valori, cu indicarea înscrisurilor corespunzătoare;
- b) va fi de competența judecătoria, indiferent de valoarea bunului mobil a cărui predare se cere;
- c) dacă pârâtul este o persoană juridică de drept privat, cererea de chemare în judecată va putea fi introdusă și la instanța locului unde ea are un dezmembrământ, numai dacă acesta (dezmembrământul) are personalitate juridică.

50. Cu privire la hotărârea judecătorească:

- a) aceasta poate fi redactată și de un asistent judiciar, desemnat de către președintele completului, însă numai dacă asistentul judiciar a făcut parte din compunerea completului de judecată;
- b) intervine o nulitate expresă în cazul în care în partea finală a dispozitivului nu este menționată calea de atac și termenul în care aceasta trebuie exercitată;
- c) autoritatea de lucru judecat a hotărârii privește atât dispozitivul, cât și toate considerentele acesteia și produce efecte de la momentul pronunțării hotărârii, fiind însă provizorie dacă hotărârea poate fi atacată cu apel sau cu recurs.

51. Coautoratul nu este posibil, în nicio situație, în cazul faptelor din categoria infracțiunilor:

- a) de durată;
- b) cu autor unic;
- c) deviate.

52. Sub aspectul naturii juridice:

- a) renunțarea la aplicarea pedepsei nu reprezintă o cauză de impunitate/nepedepsire;
- b) grațierea antecondamnată este o cauză generală de înlăturare a răspunderii penale;
- c) tentativa (incriminată/pedepsibilă) reprezintă o circumstanță generală atenuantă legală.

53. Legiuitorul Codului penal român adoptă sistemul diversificării legale de pedeapsă în cazul:

- a) participației improprie (modalitatea normativă intenție – culpă);
- b) participației improprie (modalitatea normativă intenție – lipsă de vinovăție);
- c) tentativei absolut improprie (tentativa neidonee, absurdă).

54. Este adevărat că:

- a) înlesnirea sau ajutarea în orice mod, din culpă, la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală, de către o persoană care comite acea faptă fără vinovăție, se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru acea infracțiune;
- b) infracțiunea complexă săvârșită cu intenție (directă sau indirectă), dacă s-a produs numai rezultatul mai grav al acțiunii secundare, se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea complexă consumată;
- c) nu constituie circumstanță agravantă sau element circumstanțial agravant starea, situația sau împrejurarea pe care infractorul nu a cunoscut-o în momentul săvârșirii infracțiunii.

55. Culpă cu prevedere:

- a) spre deosebire de culpa fără prevedere, se caracterizează prin lipsa factorului intelectual;
- b) poate configura elementul subiectiv din conținutul unei infracțiuni comise prin omisiune;
- c) este o modalitate normativă a culpei, încetățenită în doctrina penală sub denumirea de "culpă simplă".

56. Nu este adevărat că:

- a) limitele generale ale pedepsei privative de libertate a închisorii sunt cuprinse între 15 zile și 30 de ani;
- b) clemența sub forma grațierii nu reprezintă o cauză care înlătură răspunderea penală sau consecințele condamnării;
- c) atunci când dispune renunțarea la aplicarea pedepsei, instanța poate aplica infractorului un avertisment.

57. Nu este adevărat că:

- a) minorul care nu a împlinit vârsta de 14 ani nu răspunde penal (incapacitate penală absolută);
- b) nu există instigație sau complicație (proprie ori improprie) – act de participație penală;
- c) tentativa este posibilă în cazul infracțiunilor omisive proprii (omisive prin inacțiune).

58. În Partea generală a Codului penal român se prevede expres că:

- a) în cazul amenzii care însoțește pedeapsa închisorii, perioada în care o persoană a fost supusă unei măsuri preventive privative de libertate se scade din durata pedepsei închisorii;
- b) grațierea colectivă se acordă unui număr de persoane pentru condamnări determinate prin cuantumul pedepselor sau prin infracțiunile pentru care au fost pronunțate;
- c) amnistia nu are efecte asupra măsurilor educative privative de libertate, în afară de cazul când se dispune altfel prin actul de clemență.

59. Atât în cazul instigării, cât și în cazul complicității:

- a) instigarea neurmată de executare, respectiv complicitatea neurmată de executare sunt consacrate expres drept acte de participație penală;
- b) intenția este unica formă de vinovăție penală prevăzută expres conform definițiilor acordate instigatorului / complicei, culpa fiind exclusă;
- c) nu se pedepsește instigatorul / complicele care, înainte de descoperirea faptei, s-a desistat ori a împiedicat producerea rezultatului.

60. În jurisprudența națională obligatorie s-a statuat că:

- a) aplicarea pedepsei accesorii constând în interzicerea exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a), b) și d)-o) din Codul penal nu este posibilă în cazul dispunerii unei soluții de condamnare la pedeapsa amenzii;
- b) în cazul pluralității intermediare de infracțiuni, în ipoteza în care al doilea termen al pluralității intermediare este format dintr-un concurs de infracțiuni, contopirea tuturor pedepselor stabilite se realizează, în cadrul unei operațiuni unice, potrivit dispozițiilor referitoare la recidivă;
- c) în ipoteza săvârșirii unei noi infracțiuni intenționate în termenul de supraveghere al amânării aplicării unei pedepse, atât pronunțarea soluției de condamnare pentru noua infracțiune, cât și revocarea amânării aplicării pedepsei anterioare sunt facultative.

61. Este adevărat că:

- a) infracțiunea continuă este o cauză/stare generală, legală, reală, de agravare facultativă a pedepsei;
- b) circumstanțele generale judiciare (atenuante sau agravante) se clasifică în circumstanțe reale sau personale;
- c) recidiva postexecutorie este o cauză/stare generală, legală, personală, de agravare obligatorie a pedepsei.

62. Spre deosebire de:

- a) efectul cauzelor justificative, care nu se extinde asupra participanților (cu excepția cazului fortuit), efectul cauzelor de neimputabilitate se extinde și asupra participanților;
- b) existența unei definiții legale a instituției participației penale (foma proprie), nu există o definiție legală a instituției tentativei (forma proprie);
- c) epuizarea unei infracțiuni de obicei, care are loc la data săvârșirii ultimului act de executare, o infracțiune continuă se epuizează la momentul încetării acțiunii sau inacțiunii.

63. Infracțiunea continuată:

- a) reprezintă o formă de manifestare a unității legale infracționale, fără a semnifica însă o circumstanță generală agravantă legală;
- b) spre deosebire de unitatea legală a infracțiunii complexe, constituie o cauză generală de agravare obligatorie a pedepsei;
- c) se subsumează categoriei faptelor denumite generic „infracțiuni de durată”, epuizându-se la data încetării acțiunii sau inacțiunii relevante penal.

64. Se subsumează cauzelor generale de atenuare a răspunderii penale:

- a) starea de minoritate a infractorului și scuza provocării (circumstanță generală atenuantă legală);
- b) acordul de recunoaștere a vinovăției și excesul neimputabil (de legitimă apărare / stare de necesitate);
- c) depășirea limitelor legitimei apărări / stării de necesitate – excesul scuzaibil, circumstanțe generale atenuante legale.

65. Sub aspectul naturii juridice:

- a) starea de minoritate a făptuitorului este o cauză generală care înlătură răspunderea penală;
- b) eroarea asupra caracterului nejustificat al faptei nu constituie o cauză generală justificativă;
- c) desistarea participantului la comiterea unei tentative imperfecte atrage exclusiv nepedepsirea sa (nu și a autorului).

66. Atât în cazul amânării aplicării pedepsei, cât și în cazul suspendării executării pedepsei sub supraveghere:

- a) nu se produc efecte asupra executării măsurilor de siguranță și a obligațiilor civile prevăzute în hotărârea de condamnare a inculpatului;
- b) în raport de anumite infracțiuni sunt înscrise ipoteze de excepție de la dreptul comun în materie, cazuri în care urmează a se aplica una din aceste instituții, la alegerea instanței, chiar dacă nu sunt întrunite condițiile generale de dispunere a acestora;
- c) revocarea obligatorie în ipoteza comiterii unei noi infracțiuni pe parcursul termenului de supraveghere poate atrage reținerea pluralității intermediare.

67. De lege lata, reprezintă pedepse complementare aplicabile persoanei fizice (majore):

- a) interzicerea exercitării unor drepturi, degradarea militară, publicarea hotărârii definitive de renunțare la aplicarea pedepsei;
- b) interzicerea exercitării unor drepturi, degradarea militară, publicarea hotărârii definitive de amânare a aplicării pedepsei;
- c) interzicerea exercitării unor drepturi, degradarea militară, publicarea hotărârii definitive de condamnare.

68. Spre deosebire de pedeapsa complementară a interzicerii exercitării unor drepturi:

- a) pedeapsa accesorie constă în interzicerea unor drepturi de la unu la 3 ani, fiind aplicabilă pe lângă pedeapsa principală a închisorii sau a amenzii;
- b) degradarea militară se aplică sau, după caz, se poate aplica, numai condamnaților care au calitatea de militari activi, în rezervă sau în retragere;
- c) publicarea hotărârii definitive de condamnare este numai facultativă, nefiind aplicabilă decât pe lângă o pedeapsă principală privativă de libertate.

69. Fapta celui care îi smulge poșeta persoanei vătămate și apoi, deoarece aceasta a început să strige după ajutor, o lovește de două ori cu cuțitul în zona toracică și fuge cu poșeta, persoana vătămată decedând în scurt timp, din cauza leziunii produse prin înjunghiere, constituie:

- a) infracțiunea de omor calificat comis pentru a ascunde săvârșirea unei infracțiuni [art. 189 alin. 1 lit. d) Cod penal], în concurs cu infracțiunea de furt;
- b) infracțiunea de omor calificat comis pentru a ascunde săvârșirea unei infracțiuni [art. 189 alin. 1 lit. d) Cod penal], în concurs cu infracțiunea de tâlhărie;
- c) infracțiunea de tâlhărie în concurs cu infracțiunea de loviri sau vătămări cauzatoare de moarte.

70. Subiect activ al infracțiunii de gestiune frauduloasă, varianta tip [art. 242 alin. (1) Cod penal] poate fi:

- a) persoana însărcinată să conserve bunul/universalitatea de bunuri aparținând altuia;
- b) persoana însărcinată să gestioneze bunurile ce aparțin unei persoane juridice de drept public sau privat;
- c) un prepus al practicianului în insolvență.

71. Infracțiunea de dare de mită (art. 290 Cod penal), nu poate fi reținută:

- a) în absența existenței infracțiunii corelative de luare de mită;
- b) atunci când mituitorul a fost constrâns prin orice mijloace de către cel care a luat mita;
- c) atunci când mituitorul denunță fapta mai înainte ca organul de urmărire penală să fi fost sesizat cu privire la aceasta.

72. Infracțiunea de violarea sediului profesional (art. 225 Cod penal) este mai gravă atunci când fapta este săvârșită:

- a) pe timpul nopții, numai dacă făptuitorul a profitat de condițiile prielnice oferite de noapte;
- b) prin folosirea calității de ofițer de poliție pe care făptuitorul nu o deține;
- c) prin folosirea de substanțe paralizante.

73. Infracțiunea de uz de fals (art. 323 Cod penal):

- a) poate fi reținută și atunci când ulterior falsificării unui înscris sub semnătură privată, autorul falsului folosește acel înscris;
- b) este o infracțiune continuă;
- c) este o infracțiune instantanee.

74. În cazul infracțiunii de favorizarea făptuitorului (art. 269 Cod penal):

- a) coautoratul este exclus;
- b) ajutorul dat unui făptuitor nu poate fi de ordin moral;
- c) ajutorul dat unui făptuitor poate consta atât în acte comise, cât și în acte omise.

-
- 75. Infracțiunea de nerespectarea măsurilor privind încredințarea minorului, varianta asimilată [art. 379 alin. (2) Cod penal]:**
- se consumă odată cu primul act de împiedicare a legăturilor personale cu minorul;
 - este o infracțiune de obicei;
 - absoarbe infracțiunile de amenințare și lovirea sau alte violențe, atunci când făptuitorul exercită astfel de acțiuni în vederea împiedicării legăturilor personale cu minorul.
-
- 76. În cazul infracțiunii de act sexual cu un minor, varianta tip / de bază [art. 220 alin. (1) Cod penal]:**
- subiect pasiv este minorul care a împlinit vârsta de 16 ani;
 - subiect activ poate fi și un minor;
 - subiect activ nu poate fi decât un major.
-
- 77. Infracțiunea de loviri sau vătămări cauzatoare de moarte (art. 195 Cod penal):**
- nu poate fi săvârșită prin inacțiune;
 - poate fi săvârșită și printr-o acțiune indirectă asupra victimei;
 - este susceptibilă de tentativă.
-
- 78. Infracțiunea de delapidare (art. 295 Cod penal):**
- este sancționată chiar dacă rămâne în stadiul tentativei;
 - poate avea ca obiect material și bunuri care nu au o valoare economică;
 - poate fi comisă și prin acte omisive.
-
- 79. În cazul infracțiunii de ultraj contra bunelor moravuri (art. 375 Cod penal):**
- subiectul activ este necircumstanțiat;
 - elementul material al laturii obiective poate consta și în acte omisive;
 - acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.
-
- 80. Obiect material al infracțiunii de distrugere din culpă (art. 255 Cod penal), poate fi (în condițiile legii):**
- numai un bun mobil sau imobil aparținând altuia;
 - un bun mobil sau imobil, chiar dacă acesta aparține făptuitorului;
 - numai un bun imobil.
-
- 81. În cazul infracțiunii de vătămare corporală (art. 194 Cod penal):**
- raportul de cauzalitate rezultă ex re (din însăși materialitatea faptei);
 - acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate;
 - varianta agravată prevăzută la art. 194 alin. (2) Cod penal se comite din punct de vedere subiectiv numai cu intenție directă.
-
- 82. Infracțiunea de cercetare abuzivă, varianta tip [art. 280 alin. (1) Cod penal]:**
- poate fi comisă în formă continuată;
 - se consumă numai dacă suspectul sau inculpatul împotriva căruia sunt întrebuințate promisiunile, amenințările sau violențele dă ori nu dă declarații, dă declarații mincinoase sau își retrage declarațiile;
 - poate fi comisă și anterior începerii urmăririi penale numai dacă persoana împotriva căreia se săvârșește fapta dobândește ulterior calitatea de suspect și, respectiv, de inculpat în respectiva cauză penală.
-
- 83. Varianta asimilată a infracțiunii de șantaj [art. 207 alin. (2) Cod penal], sub aspectul elementului material al laturii obiective, presupune:**
- amenințarea cu săvârșirea unei fapte păgubitoare pentru persoana amenințată sau pentru un membru de familie al acesteia;
 - amenințarea cu darea în vileag a unei fapte compromițătoare pentru persoana amenințată sau pentru un membru de familie al acesteia, doar dacă fapta ce formează obiectul amenințării este reală;
 - amenințarea cu darea în vileag a unei fapte reale sau imaginare, compromițătoare pentru persoana amenințată sau pentru un membru de familie al acesteia.

84. Omorul calificat săvârșit asupra a două sau mai multor persoane [art. 189 alin. 1 lit.f) Cod penal], forma consumată, se reține:

- a) atunci când activitatea deucidere a avut ca rezultat moartea a cel puțin două persoane;
- b) numai atunci când rezultatul cerut de lege – moartea a două sau mai multor persoane – se datorează unei unice acțiuni sau inacțiuni;
- c) atunci când făptuitorul a urmărit sau a acceptat moartea a două sau mai multor persoane, însă rezultatul s-a produs în raport cu o singură persoană.

85. Va fi întotdeauna respinsă ca inadmisibilă:

- a) Contestația formulată de către partea civilă împotriva încheierii prin care judecătorul de drepturi și libertăți a respins propunerea de arestare preventivă a inculpatului formulată de către procuror și a dispus luarea față de acesta a măsurii controlului judiciar;
- b) Contestația formulată de către inculpat împotriva încheierii prin care judecătorul de drepturi și libertăți a respins propunerea de arestare preventivă a inculpatului formulată de către procuror și a dispus luarea față de acesta a măsurii controlului judiciar;
- c) Contestația formulată de către procuror împotriva încheierii prin care judecătorul de drepturi și libertăți a respins propunerea de arestare preventivă a inculpatului formulată de către procuror și a dispus luarea față de acesta a măsurii controlului judiciar.

86. Va fi întotdeauna incidentă sancțiunea nulității absolute:

- a) Când soluționarea propunerii de arestare preventivă s-a realizat, în faza de urmărire penală, în absența procurorului;
- b) Când inculpatului major, care a solicitat judecata în procedură simplificată ca urmare a recunoașterii învinuirii, nu i s-a asigurat asistență juridică în faza de judecată;
- c) Când soluționarea propunerii de arestare preventivă în faza de urmărire penală s-a realizat în absența inculpatului care din cauză de forță majoră nu se poate prezenta sau nu poate fi adus în fața judecătorului de drepturi și libertăți.

87. Probele:

- a) Cele pertinente sunt întotdeauna și probe utile soluționării cauzei;
- b) Cele utile soluționării cauzei sunt întotdeauna și probe pertinente;
- c) Cele concludente sunt întotdeauna și probe utile soluționării cauzei.

88. Spre deosebire de acordul de recunoaștere a vinovăției, procedura simplificată ca urmare a recunoașterii învinuirii de către inculpat în fața primei instanțe:

- a) Se poate desfășura doar dacă acțiunea penală vizează o infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de 7 ani;
- b) Se poate desfășura și dacă inculpatul recunoaște în totalitate faptele reținute în sarcina sa, însă solicită schimbarea încadrării juridice a acestora;
- c) Presupune în toate cazurile soluționarea cauzei exclusiv în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale.

89. Cu ocazia soluționării acțiunii penale în primă instanță:

- a) Instanța se va pronunța prin sentință ce trebuie să fie redactată la momentul pronunțării;
- b) Instanța poate dispune o soluție de condamnare cu amânarea aplicării pedepsei;
- c) Soluția va fi consemnată, în mod obligatoriu, într-o minută ce trebuie să fie semnată de președintele completului de judecată și de grefier.

90. În cursul judecății în primă instanță:

- a) Ca regulă, este obligatorie prezența inculpatului la judecarea cauzei;
- b) Doar părțile și procurorul pot cere administrarea de probe noi;
- c) Părțile, persoana vătămată și procurorul pot contesta probele administrate în faza de urmărire penală.

91. Analizând acordul de recunoaștere a vinovăției, instanța de judecată:

- a) Poate dispune prin sentință respingerea acordului de recunoaștere a vinovăției și achitarea inculpatului;
- b) În cazul în care admite acordul de recunoaștere a vinovăției, va soluționa acțiunea civilă;
- c) Nu poate admite acordul de recunoaștere a vinovăției doar cu privire la unele dintre faptele reținute în sarcina inculpatului ce fac obiectul acestui acord.

92. Termenul în care procurorul poate formula în cursul urmăririi penale propunerea de prelungire a măsurii arestării preventive:

- a) Este un termen procedural progresiv, depășirea acestuia atrăgând decăderea din dreptul de a formula propunerea de prelungire și nulitatea propunerii formulate cu depășirea termenului;
- b) Este un termen de recomandare, care se calculează regresiv;
- c) Este un termen procedural regresiv, la calcularea căruia nu se socotește ziua de la care începe să curgă, nici ziua la care se împlinesc.

93. Spre deosebire de minută, sentința prin care se soluționează acțiunea penală:

- a) Trebuie semnată de către toți membrii completului de judecată;
- b) Trebuie semnată și de către grefier;
- c) Trebuie redactată în două exemplare originale.

94. Dreptul de a consulta dosarul:

- a) Poate fi exercitat doar de către avocatul părților și subiecților procesuali principali;
- b) Presupune și dreptul de a obține fotocopii pe cheltuiala părții sau a subiectului procesual principal care le solicită;
- c) În cazul suspectului, poate fi restricționat de procuror în faza de urmărire penală pentru cel mult 10 zile.

95. Reluarea urmăririi penale:

- a) Este facultativă în cazul în care judecătorul de cameră preliminară a dispus restituirea cauzei la parchet urmare a excluderii tuturor probelor administrate în cursul urmăririi penale;
- b) Se va dispune de către procurorul ierarhic superior, în cazul în care judecătorul de cameră preliminară dispune restituirea cauzei la parchet pentru neregularități ale actului de sesizare, doar în situațiile în care pentru remedierea neregularităților este necesară efectuarea unor acte de urmărire penală;
- c) Poate avea loc dacă inculpatul a decedat după restituirea cauzei la parchet de către judecătorul de cameră preliminară urmare a excluderii tuturor probelor administrate în cursul urmăririi penale.

96. Spre deosebire de măsura preventivă a reținerii:

- a) Măsura preventivă a arestului la domiciliu este o măsură privativă de libertate;
- b) Măsura preventivă a controlului judiciar pe cauțiune poate fi luată doar de procuror;
- c) Măsura preventivă a controlului judiciar poate fi luată doar față de inculpat.

97. Nulitatea relativă:

- a) Poate fi invocată în orice stare a procesului, dacă încălcarea dispozițiilor legale a intervenit în faza de cameră preliminară;
- b) Intervine atunci când au fost încălcate dispozițiile procesual penale referitoare la competența teritorială a instanței, dacă prin aceasta s-a adus o vătămare a drepturilor părții sau a subiecților procesuali principali, ce nu poate fi înlăturată decât prin desființarea actului;
- c) Nu poate fi invocată de către procuror, dar poate fi invocată de către instanță din oficiu.

98. Judecătorul de cameră preliminară, soluționând plângerea împotriva soluției de clasare dispusă față de inculpat:

- a) O va respinge ca inadmisibilă dacă, ulterior sesizării judecătorului de cameră preliminară, procurorul ierarhic superior admite plângerea și dispune infirmarea soluției atacate;
- b) O va respinge ca inadmisibilă, după verificarea legalității administrării probelor și efectuării urmăririi penale, dacă persoana care a formulat-o declară că își retrage plângerea;
- c) Verifică legalitatea administrării probelor și a efectuării urmăririi penale ori de câte ori plângerea formulată nu este tardivă sau inadmisibilă.

99. În faza de judecată, schimbarea încadrării juridice:

- a) Poate fi dispusă și atunci când instanța este sesizată cu un acord de recunoaștere a vinovăției;
- b) Poate fi dispusă prin sentința prin care se soluționează acțiunea penală, dacă noua încadrare juridică este mai favorabilă inculpatului;
- c) Într-o infracțiune pentru care este necesară plângerea prealabilă, poate să atragă o soluție de încetare a procesului penal, dacă persoana vătămată prezentă la termenul de judecată declară că nu înțelege să formuleze o astfel de plângere.

100. În materia măsurilor preventive:

- a) În faza de cameră preliminară, înlocuirea măsurii arestului la domiciliu cu cea a controlului judiciar se va dispune de judecătorul de cameră preliminară prin încheiere executorie de la data pronunțării;
- b) În faza de urmărire penală, înlocuirea măsurii arestului la domiciliu cu cea a controlului judiciar se va dispune de către procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală prin ordonanță motivată;
- c) În faza de urmărire penală, înlocuirea măsurii preventive a controlului judiciar cu cea a controlului judiciar pe cauțiune se poate dispune de către procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală prin ordonanță motivată.